

Hétfő (Lukács Evangéliuma 11,29-32)

Jézus gonosznak nevezte azt a nemzedéket, amelyben élt és tanított. Megtérésük elérése érdekében Jónás próféta megtérést sürgető tetteire emlékeztet. Annak idején Jónás próféta türelmetlenül várta a gonosz város, Ninive lakóinak a pusztulását. Isten azonban megkönyörült Ninive lakóin. Jónás története, Isten megtérést sürgető üzenete. A Niniveiek hajlottak a pusztulással fenyegető üzenetre. Megtértek. Jézus, népének körében viszont ennek az ellenkezőjét tapasztalta meg. Izrael népe és annak vezetői egy politikai Messiásra vártak, aki majd megszabadítja népét a római fennhatóság alól.

Jézus a benne való hit felébresztése, s megerősítése érdekében hivatkozik Sába királynő történetére is. Sába királynője hosszú utat tett meg, hogy meglátogassa Izrael bölcs királyát, Salamont. A királynőt elbűvölte a választott nép gazdagsága és Salamon király bölcsessége. Salamon nem saját magának tulajdoníthatta bölcsességét. Tudatában volt annak, hogy Izrael Istene ajándékozta meg őt ezzel. Hiszen nem gazdagságot kért az Úrtól, hanem bölcsességet. És meg is kapta. Salamon, Isten bölcsességének jele az egész világ számára. Isten Salamon által akarta megmutatni a világnak, hogy rajta kívül nincs más Isten és ezzel megerősíteni e világban, az egyistenhitet.

Jézus a választott nép két híres személyiségére hivatkozott, amikor megdorgálta a népet. Izrael népe hitt ennek a két személynek a jelszerűségében. Jézus viszont Isten egyetlen valóságos képe. Az ószövetségi képek, és személyek csak előkészítő szerepet játszottak Isten üdvtörténetében. Jézus által Isten valóságosan megjelent az emberiség színpadán, már nemcsak jelként, hanem valóságos személyként. Az üdvtörténet jelképeinél, ő mondotta, hogy nagyobb ő, és jelen van közöttünk. Az ebben való hitet erősítse bennünk az Úr!

Ámen

F. F.